

HARAKIRI

Eren les úniques que encara resistien, en aquella zona. Les altres ja feia estona que s'havien resignat a patir una fi lenta i reposaven sense força, confoses amb la terra amarada del parc. Algunes, les que havien tingut la sort de desplomar-se sobre l'herba, encara podien ser identificades, però a poc a poc s'anaven esvaint, també. Elles, en canvi, atrinxerades allà dalt, tot i saber que els havia arribat l'hora inexorable, insistien a passar a una altra vida pels seus propis mitjans. Per això, disposades ordenadament, anaven saltant amb disciplina l'una darrere l'altra des del verd trampolí per esventrar-se al toll que elles mateixes havien anat formant a terra, fugint del sol vencedor que brillava després d'una pluja que aconseguia persistir, gràcies al gest heroic, sota l'arbre.

Pseudònim: Aiguadelcel